

ارائه شده توسط:

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتبر

چالش های پیش روی مدیران در پیاده سازی تربیت بدنی در مدارس متوسطه

دولتی در منطقه GITHUNGURI

چکیده

هدف از این مطالعه، بررسی چالش های پیش روی مدیران در پیاده سازی تربیت بدنی در مدارس متوسطه دولتی در منطقه GITHUNGURI بود. این مطالعه اهداف زیر را پوشش می دهد؛ پیدا کردن پوشش برنامه درسی، در دسترس بودن پرسنل آموزش دیده، وضعیت امکانات و نگرش معلمان و دانش آموزان نسبت به تربیت بدنی. این مطالعه، طرح پیمایشی (نظرسنجی) را اتخاذ نمود و توسط نظریه برنامه درسی هدایت شد. این تحقیق 30 مدیر، 180 معلم تربیت بدنی و 720 نفر از دانش آموزان را از کلاس های 2 و 3 در 30 مدارس متوسطه دولتی در منطقه GITHUNGURI هدف قرار داد. این مطالعه به صورت تصادفی 30 درصد از 30 مدرسه را نمونه برداری نمود. روش نمونه گیری هدفمند برای نمونه برداری 54 معلم تربیت بدنی و 72 دانش آموز مورد استفاده قرار گرفت. این مطالعه از 30٪ از معلمان و 10٪ از دانش آموزان نمونه برداری نمود. نتیجه 9 مدیر، 54 معلم تربیت بدنی و 72 دانش آموز بود. پرسشنامه ها برای دانش آموزان و برنامه های زمانبندی مصاحبه برای مدیران و معلمان برای جمع آوری داده ها استفاده شدند. اعتبار ابزارهای پژوهش با بحث با سرپرست و همکاران تضمین شد. قابلیت اطمینان با انجام یک پیش آزمون و محاسبه ضریب آلفای کرونباخ تضمین شد. این پژوهش از آمار توصیفی استفاده نمود و آنها را به صورت جدول و نمودار ارائه داده است. این مطالعه نشان داد که زمان کافی برای تربیت بدنی وجود ندارد. کارکنان کافی برای تربیت بدنی وجود ندارد و هیچ امکاناتی در مدرسه برای تربیت بدنی وجود ندارد. وضعیت امکانات موجود ضعیف است. نگرش اکثر معلمان تربیت بدنی نسبت به این درس منفی است. مدیران باید در مورد اهمیت تربیت بدنی حساس باشند تا نقش خود را در پیاده سازی برنامه درسی تربیت بدنی درک نمایند. هر مدرسه موظف به ارائه امکانات مورد نیاز برای برنامه درسی تربیت بدنی می باشد. یافته های پژوهش می تواند وزارت آموزش

را در توسعه برنامه درسی تربیت بدنی و شناسایی چالش های پیش روی پیاده سازی آن در مدارس متوسطه کمک نماید. دانشگاه ها نیز می توانند از این مطالعه به عنوان پایه ای برای مطالعه بیشتر بهره مند شوند.

کلمات کلیدی: تربیت بدنی، پوشش برنامه درسی، مدارس متوسطه، نگرش معلمان و پرسنل آموزش دیده.

سابقه و هدف از مطالعه

با توجه به گفته (Brooker, 2006)، تربیت بدنی، فرایندی است که به واسطه آن، تغییرات در فرد از طریق تجربیات جنبش به وجود می آیند. تربیت بدنی نه تنها در توسعه فیزیکی هدف گذاری شده است، بلکه با آموزش از طریق فعالیت های فیزیکی نیز مرتبط است. تربیت بدنی (P.E.) یک دوره اتخاذ شده در طول آموزش ابتدایی و متوسطه است که یادگیری حرکتی-روانی را در یک محیط اکتشافی بازی و یا جنبش در کنیا تشویق می کند، همانطور که توسط (Arnold, 2000) اظهار شده است. بنابراین مشخص می شود که تربیت بدنی چقدر برای دانش آموزان مهم است. به منظور بهبود روانی-حرکتی آنها، آنها باید از طریق بازی و یا شرکت در بازی ها ورزش نمایند. این کار برای سلامت، تناسب اندام و رفاه بسیار مهم است. قدرت را می سازد، تحرک را حفظ می کند، و بدن و ذهن را به چالش می کشد. این برنامه یک پایه و اساس برای زندگی فعال و، در بهترین حالت آن وجود منافی است که برای یک طول عمر (Pangrazi, 2007) ادامه می یابند. نگرانی هایی در مورد تناسب اندام و مشارکت در فعالیت های فیزیکی کودکان جوان مطرح شده اند.

در میان پسران و دختران در اسکاتلند، دانش آموزان دبیرستان، افزایش چشمگیری در چاقی دوران کودکی را گزارش دادند. گزارش جراح عمومی در در وزارت بهداشت و خدمات انسانی ایالات متحده آمریکا در سال 1996، ارتباط روشنی بین سطوح عدم فعالیت و مشکلات بهداشتی در کودکان و جوانان را نشان داد و سازمانهای دولتی و مروج های سلامت بسیاری از طرح ها را برای بهبود سلامت و تناسب اندام جوانان توسعه داده اند. وزارت های آموزش و پرورش، که متوجه نگرانی برای سلامت جوانان و تناسب اندام شده اند، برنامه های درسی P.E. جدید را در بسیاری از ایالت های کانادا توسعه داده اند (Luke, 2000). در پاییز سال 1999، Nova Scotia یک برنامه آموزشی

جدید P.E. را برای رده های 7-9 منتشر نمود- که میانه راه دوره چهارساله برنامه درسی P.E. جدید برای تمام سطوح است (Penney، 2001). (Krouscas، 2009) می گوید: "هدف از این برنامه درسی برای دانش آموزان، توانمند ساختن آنها در تبدیل شدن به افراد تحصیل کرده از لحاظ جسمی است که منجر به سبک های زندگی فعال از نظر جسمی می شود". این برنامه، اهداف در سطوح مختلف از "آموخته های ضروری" کلی تا نتایج خاص برای هر سطح کلاس، در هر رده جنبش را تعریف می کند. این برنامه درس، پنج دسته حرکت را ارائه می کند: زندگی فعال، فعالیت ها در فضای باز، تجربه ورزش، رقص و ژیمناستیک آموزشی.

با توجه به تحقیق (Bunker، و Thrope، 2007)، انجمن ملی 1997 برای پیمایش ورزش و تربیت بدنی گزارش داده است که در ایالات متحده، بسیاری از مدارس حتی حداقل توصیه ها برای فعالیت بدنی از 50 تا 200 دقیقه را رعایت نمی کنند. حتی اگر بچه ها یک کلاس تربیت بدنی منظم را داشته باشند، ممکن است هر ورزش واقعی را در آن انجام ندهند. در برخی از مدارس، کلاس PE فقط دوره ای از فراغت است. کاهش های بودجه و عدم آموزش معلمان واقعاً یک مشکل است. درصدی از جوانان که اضافه وزن دارند در 30 سال گذشته، بیش از دو برابر شدند.

با توجه به Okwara، Ongong'a و Okello (2010) در مطالعه خود در مورد ورزش ها و مدارس متوسطه در کنیا، مشخص شد که در برنامه درسی کنیا، تربیت بدنی به طور رسمی در جدول زمانی گنجانده می شود و یک دوره چهار دقیقه ای در فرم بخش متوسطه پایین تر 1 و 2 و دو دوره در فرم بخش متوسطه بالاتر اختصاص داده می شود. انتظار می رود هر مدرسه دارای دپارتمان بازی و یک معلم بازی باشد. علاوه بر این، نویسندگان مشاهده کردند که دولت کنیا، تربیت بدنی را در سطح مدرسه در سال 2002، در برنامه درسی مدرسه یکپارچه و اجباری نمود. با این حال، این، مطالعه نشان داد که تاکید کمی بر تاثیر تربیت بدنی در مدارس وجود دارد.

تربیت بدنی (P.E.) در کنیا توسط مدیران استعماری، مهاجران، معلمان و مبلغان مسیحی در دوره استعمار معرفی شد. تاکید زیادی روی تمرینات نظامی و فعالیت هایی واقع شد که در جنبش های هنگ آسا انجام می شدند و شاید برجسته ترین عنصر از قبل از استقلال PE، عدم ارتباط به فرهنگ و سنت های بومی (Wamukoya، 1994)، و

Nteere, 1982) بود. پس از استقلال، PE به عنوان مقوله کمک کننده به سبک زندگی سالم، سازنده روابط بین گروه و ایجادکننده انسجام و یکپارچگی پیش بینی شد. در میان کمیسیون آموزش های مختلف و تغییرات در سیستم آموزش در کنیا، PE همچنان به عنوان یک موضوع در نظر گرفته می شود که هیچ فرصتی برای پیشرفت در داخل و خارج از ساختار آموزش رسمی (Wamukoya, 1994) را ارائه نمی دهد.

با توجه به گفته (Ongong'a, 2010): "فقدان سیاست برای PE ملی، این برنامه به تفصیل شرح داده است اما کاملاً انجام نشده است (و به) برخی از تغییرات نیاز دارد؛ به روز نشده است؛ مدیران در PE، متخصص نیستند. کمک های دولت کافی نیست؛ فقدان زیرساخت؛ کمبود مواد، منابع، امکانات و تعمیر و نگهداری وجود دارد؛ محیطی مناسب برای آموزش وجود ندارد؛ کمبود زمان برای آموزش وجود دارد - زمان اختصاص داده شده در برنامه های درسی برای رسیدن به این اهداف خیلی کوتاه است؛ یک سیاست ملی (وجود دارد) (اما) دولت توجهی به آن ندارد؛ قوانینی وجود دارد اما دنبال نمی شوند ... "این کمیسیون توصیه می کند که PE باید در تمام مدارس تدریس شود و برخی از مهارت های بقا به عنوان دفاع از خود، تمرین شلیک، ایمنی جاده و در صورت امکان، نجات زندگی در شنا باید در PE به منظور جذاب تر و معنی دارتر نمودن این موضوع (Koech, 1999) گنجانیده شوند.

بیان مسأله

با وجود اهمیت تربیت بدنی، وجود این موضوع در برنامه درسی آموزش معلم کنیا به ثبت رسیده است و دولت تربیت بدنی را اجباری نموده است. با توجه به (Ongong'a, 2010) تحقیقات نشان می دهند که عملاً هیچ بازرسی در پیاده سازی این برنامه درسی مهم وجود ندارد. همچنین تاکید کمی بر روی آن در مدارس قرار داده می شود. گزارش شده است که برخی از مدارس تاکید بیشتر بر برتری دانشگاهی تاکید دارند. همچنین این محقق مشاهده کرده است که نوشته های محدودی در مورد وضعیت تربیت بدنی در کنیا و در منطقه GITHUNGURI وجود دارد. این مطالعه در نظر دارد تا این فاصله را با انجام این مطالعه پر نماید تا نشان دهد که آیا امکانات کافی برای تسهیل در پیاده سازی تربیت بدنی در مدارس وجود دارد یا خیر، آیا مدارس برنامه درسی تربیت بدنی را تحت پوشش قرار

می دهند، آیا پرسنل آموزش دیده برای پیاده سازی تربیت بدنی در این مدارس و درکی از معلمان و دانش آموزان نسبت به تربیت بدنی وجود دارد یا خیر.

با وجود اهمیت تربیت بدنی، و با وجود گنجانیده شدن این موضوع در برنامه درسی کنیا و اجباری شدن تربیت بدنی توسط دولت، تحقیقات (Ongong'a، 2010) نشان می دهد که عملاً هیچ بازرسی در پیاده سازی این برنامه درسی مهم وجود ندارد، همچنین تاکید کمی بر روی آن در مدارس می شود.

تربیت بدنی هنوز هم یکی از موضوعات غیر قابل بررسی کلیدی در برنامه درسی مدرسه است. با این حال این کمیسیون برای یافتن این مورد که در برخی از مدارس PE آموزش داده نمی شود، بسیار نا امیدکننده بود در حالی که در برخی از مدارس دیگر، PE تنها یک بار تدریس می شد. در بسیاری از مدارس که در آن PE در حال تدریس بود، یادگیرندگان هر بازی را که راضی بودند انجام می دادند. با در نظر گرفتن نقش مهم PE در توسعه فیزیکی و اجتماعی یادگیرنده، و با توجه به اینکه کنیا یک ملت ورزشی بین المللی است، نیاز به تقویت این موضوع در مدارس (Koech، 1999) وجود دارد. این مطالعه مبتنی بر این مقوله است

هدف از مطالعه

هدف از این مطالعه، بررسی چالش های پیش روی مدیران در حین پیاده سازی تربیت بدنی در مدارس متوسطه دولتی در منطقه GITHUNGURI بود.

اهداف پژوهش

این مطالعه توسط اهداف خاص زیر هدایت شد:

1. پیدا کردن پوشش برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس متوسطه دولتی در منطقه GITHUNGURI.
2. بررسی در دسترس بودن پرسنل آموزش دیده برای پیاده سازی تربیت بدنی در مدارس متوسطه دولتی در منطقه GITHUNGURI.

3. ایجاد وضعیت امکانات برای پیاده سازی برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس متوسطه دولتی در منطقه
GITHUNGURI.

4. ایجاد نگرش معلمان و دانش آموزان نسبت به برنامه درسی تربیت بدنی در دبیرستان دولتی در منطقه
GITHUNGURI.

محدودیت های مطالعه

برنامه زمانبندی شلوغ مدیران و معلمان، این مصاحبه را برای آنان ناخوشایند ساخت و در نتیجه زمان بسیار کمی برای مصاحبه و / یا برای اطلاعات درخواست شده در دسترس بود. قرار ملاقات های رزرو نیز برای معلمان در آموزش کلاس زحمت آور بود. محقق تامین مالی کافی برای پوشش حجم نمونه بزرگ نداشت. این مطالعه به نتایج محدودی رسید. پژوهشگر سعی نمود و تضمین نمود که داده های جمع آوری شده نشان دهنده چیزی هستند که وجود دارد. با توجه به شبکه جاده ای فقیر و فصل باران، برخی از مناطق غیرقابل مصاحبه بودند. محقق از موتور برای دسترسی به آن مناطقی که غیر قابل دسترس به نظر می رسید استفاده نمود.

طراحی و روش شناسی تحقیق

این مطالعه از طراحی پیمایشی استفاده نمود. جامعه مورد مطالعه از 30 مدارس متوسطه دولتی در منطقه GITHUNGURI بودند. این بررسی شامل یک کلاس فرم 2 و یک کلاس فرم 3 از هر مدرسه می شود. حدود 40 دانشجوین در هر کلاس وجود دارند. که مجموعاً 80 دانش آموز در هر مدرسه می شوند. حدود 20 معلم در هر مدرسه وجود دارند. 30 مدیر از مدارس نیز مد نظر قرار گرفتند. این مطالعه یک نمونه از 9 مدرسه از 30 مدرسه متوسطه دولتی در منطقه GITHUNGURI است که 30٪ مدارس در منطقه (Jwan, 2010) است. مدارس به صورت تصادفی انتخاب شدند. 30 درصد از 180 معلم از طریق نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. این مطالعه به صورت هدفدار تمام 9 مدیر را از 9 مدارس متوسطه نمونه برداری نمود. این یک نمونه از 9 مدیر و 54 معلم تربیت بدنی را ارائه داد. معلمان در این مطالعه به این علت استفاده شدند که آنها اطلاعاتی را در مورد برنامه تربیت

بدنی در مدارس خود ارائه می دادند. معلمان PE به طور تصادفی انتخاب شدند. این مطالعه نمونه گیری هدفمند را برای نمونه برداری از تمام 9 مدیر در 9 مدارس مورد استفاده قرار داد. این بررسی شامل فقط یک کلاس فرم 2 و 3 می شود زیرا آنها از نحوه تربیت بدنی در مدارس خود بیشتر اطلاع دارند. حدود 40 دانش آموز فرم دو و سه نفر از هر کلاس در منطقه وجود دارد. این مطالعه از 10٪ از جمعیت دانش آموزان از 720 برای ارائه یک نمونه از 72 دانش آموزان نمونه برداری نمود. بنابراین مجموع 135 پاسخ دهندگان به عنوان حجم نمونه ارائه شدند. پرسشنامه و مصاحبه به عنوان ابزار برنامه استفاده شدند. علاوه بر این، تجزیه و تحلیل کار برای تکمیل منابع اطلاعات استفاده شد. اهداف مطالعه موضوعی مورد بررسی قرار گرفت. آنها با استفاده از آمار توصیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. آمار توصیفی برای ارائه و تجزیه و تحلیل داده محاسبه شد. یافته ها در قالب جداول فراوانی، نمودار، نمودار پای و معیارهای لازم واریانس برای تفسیر ارائه شده اند.

نتایج و بحث

پوشش برنامه درسی در برنامه درسی تربیت بدنی

تعداد دفعاتی که درس تربیت بدنی برگزار می شود، کفایت زمان ارائه شده برای تربیت بدنی، مهم ترین برنامه درسی بین مدرسه و تربیت بدنی و ترجیح معلمان در صرف زمان بیشتر در تربیت بدنی از برنامه درسی مدرسه توسط محقق مورد مطالعه گرفت.

جدول 1 تعداد دفعاتی که درس تربیت بدنی برگزار می شود

درصد	تعداد	تعداد دفعات
15٪	10	سه بار در هفته
16٪	11	دوبار در هفته
66٪	45	یک بار در هفته
3٪	2	هرگز
100٪	68	مجموع

از جدول 1، اکثریت 45 (66٪) از پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که آنها تربیت بدنی را یک بار در هفته برگزار می کنند. 11 (16٪) تا درس تربیت بدنی را دو بار در هفته برگزار می کنند در حالی که 10 (15٪) درس PE Trice را یک بار در هفته برگزار می کنند. برخی از استان ها که الزامات PE را در دهه 1980 داشتند، دیگر آن را ندارند. چند استان، این الزامات را کمی افزایش دادند. قانونگذاران دیگر اعلام کرده اند که زمان اختصاص داده شده برای PE باید افزایش یابد، اما این عمل نباید قاطعانه اتخاذ شود (Kinchin و Sullivan، 2003؛ Light، 2008). این نشان می دهد که تربیت بدنی به طور جدی در مدارس متوسطه در منطقه GITHUNGURI اتخاذ نمی شود.

جدول 2: زمان ارائه شده برای تربیت بدنی کافی است

درصد	تعداد	پاسخ
19٪	13	بله
81٪	55	خیر
0٪	0	نمی دانم
100٪	68	مجموع

از جدول 2، اکثریت 55 (81٪) از پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که زمان ارائه شده برای تربیت بدنی کافی نیست. با توجه به نمونه ای از ایالات متحده در پیاده سازی تربیت بدنی در مدارس متوسطه، مشخص شد که با وجود تلاش کاملاً علنی شده توسط دولت ایالات متحده برای ترویج تربیت بدنی در مدارس، زمان واقعی که دانش آموزان در PE صرف می نمایند در سال های اخیر پایین آمده است (Luke، 2000). این نشان می دهد که برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس، زمان مورد نیاز را توسط مدیریت مدارس در منطقه GITHUNGURI اختصاص نمی دهد.

جدول 3 اولویت بین برنامه درسی مدرسه و برنامه درسی تربیت بدنی

درصد	تعداد	پاسخ
25٪	17	برنامه آموزشی مدرسه

برنامه درسی بدنی	41	60%
هر دو مهم هستند	10	15%
مجموع	68	100%

از جدول 3، اکثریت 41 (60٪) از پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که آنها برنامه درسی بدنی را از برنامه درسی مدرسه مهم تر می دانند. 17 (25٪) نفر نشان دادند که برنامه درسی مدرسه از برنامه درسی بدنی مهم تر است در حالی که 10 (15٪) نفر هر دوی برنامه درسی مدرسه و فیزیکی را مهم می دانند. Njoroge (2000) ادعا می کند که در تمام کالج های معلمان، PE برای هر کارآموز معلم واجب است و باید بدون در نظر گرفتن علاقه، سن، جنس و یا وضعیت جسمی اتخاذ شود. شاید به همین دلیل، به طور کلی به نظر می رسد که معلمان دانش آموز با موضوع عزت نفس پایین با هستند. آنها به طور کلی فاقد شور و شوق، قادر به درک نقش PE در رشد کودک و دارای دانش کمی در مورد اهداف و مقاصد PE به عنوان یک موضوع هستند. این نشان می دهد که برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس باید به منظور بهبود پیاده سازی آن در مدارس متوسطه تشویق شود.

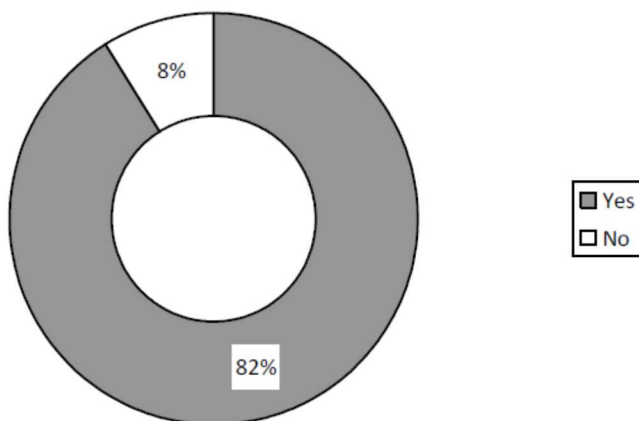
در دسترس بودن پرسنل آموزش دیده برای پیاده سازی برنامه درسی تربیت بدنی

تعداد معلمان مسئول تربیت بدنی، حضور معلمان زن و مرد در بخش تربیت بدنی، بیمه توسط مدیرانی که معلمان را برای تربیت بدنی و عملکرد دانش آموزان به نمایندگی از مدرسه در فعالیت های بازی آموزش می دهند، توسط پژوهشگر مورد مطالعه قرار گرفت.

جدول 4 تعداد معلمان در تربیت بدنی

پاسخ	تعداد	درصد
3-1 معلم	48	71%
6-3 معلم	20	29%
بالای 6	0	0%
مجموع	68	100%

از جدول 4، اکثریت 48 (71٪) از پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که تعداد معلمان در تربیت بدنی بین 1 - 3 معلم هستند. 20 (29٪) نفر نشان دادند که آنها 3-6 معلم تربیت بدنی دارند. هیچ مدرسه ای که بیش از 6 معلم PE داشته باشد، وجود نداشت. بر اساس گفته Luke (2000) یک اپیدمی چاقی شناخته شده در میان جوانان وجود دارد. شناخت این مورد به دستورالعمل های رژیم غذایی جدید و ارائه غذای سالم در مدرسه منجر شد. کلاس های PE مجبور به رقابت برای زمان محدود کلاس و منابع هستند.

شکل 1 مدیر باید اطمینان حاصل کند که معلمان / پرسنل تعلیم دیده باید تربیت بدنی را هدایت نمایند

یافته های شکل 1 نشان می دهد که اکثریت 56 (82٪) از پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که مدیران باید اطمینان حاصل کنند که معلمان / پرسنل آموزش دیده باید تربیت بدنی را هدایت نمایند. (8٪) نشان دادند که مدیران باید اطمینان حاصل کنند که معلمان آموزش دیده تربیت بدنی را هدایت می نمایند. معلمان تربیت بدنی در مدارس متوسطه، دارای سابقه 10 ساله و یا دیپلم و یا سربازان بازنشسته ارتش بدون داشتن آموزش در تربیت بدنی (Penney, 2001) بودند. در حالی که این وضعیت حتی در مدارس خصوصی بدتر بود، که در آن معمولاً معلمان آموزش ندیده به عنوان معلم تربیت بدنی کار می کردند. این امور منجر به تنگ نظری نسبت به تربیت بدنی، محدودیت در بازی ها و ورزش شد. تربیت بدنی باید در پاکستان ترویج شود. دو عنصر اساسی در توسعه تربیت بدنی

وجود دارند: نگرش نسبت به تربیت بدنی و امکانات فیزیکی. این نشان می دهد که آموزش دانش آموزان توسط معلمان تربیت بدنی به اندازه پیاده سازی برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس متوسطه بسیار مهم است.

جدول 5 عملکرد دانش آموزان نماینده مدرسه در فعالیت های بازی

درصد	تعداد	پاسخ
57%	39	عملگران بسیار عالی در کلاس
12%	8	عملگران خوب در کلاس
31%	21	عملگران متوسط در کلاس
0%	0	عملگران بسیار ضعیف در کلاس
0%	0	عملگران ضعیف در کلاس
100%	68	مجموع

از جدول 5، اکثریت 39 (57٪) از پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که عملکرد دانش آموزان به نمایندگی از مدرسه در فعالیت های بازی بسیار خوب است. 21 (31٪) نفر نشان دادند که دانش آموزان به نمایندگی از مدارس خود به طور متوسط در کلاس عمل می نمایند. هیچ مخاطبی نشان نداد که دانش آموزان در بازی های عملکرد ضعیف دارند. (Locke، 2002) مشخص نمود که قائد-اعظم پیگیری تربیت بدنی و ورزش را به عنوان بخشی جدایی ناپذیر از روند آموزشی در نظر می گیرد، زیرا یک فرد را از لحاظ جسمی، ذهنی و اخلاقی قوی می نماید. این تربیت در نظام یادگیری پشتیبانی شده است و عادت کار گروهی را توسعه می دهد. تربیت بدنی برای ذهن سالم و بدن سالم لازم است. این نشان می دهد که دانش آموزانی که در تربیت بدنی شرکت می نمایند، فعال هستند و به همین دلیل عملکرد آنها تحت تاثیر قرار می گیرد.

وضعیت امکانات برای پیاده سازی برنامه درسی تربیت بدنی

این مطالعه، فراوانی جایگزینی تجهیزات تربیت بدنی در مدرسه، وضعیت امکانات موجود برای تربیت بدنی، تربیت بدنی و امکانات در دسترس منسوخ شده و امکانات موجود در مدرسه را برای تربیت بدنی مورد بررسی قرار داد.

جدول 6 امکانات در مدرسه برای تربیت بدنی وجود دارد

پاسخ	تعداد	درصد
بله	16	٪24
خیر	52	٪76
نمی دانم	0	٪0
مجموع	68	٪100

از جدول 6، اکثریت 52 (٪76) از پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که هیچ امکاناتی در مدرسه برای تربیت بدنی وجود ندارد. 16 (٪24) تا توافق کردند که امکانات در مدرسه برای تربیت بدنی وجود دارد. Silverman و Subramaniam (1999) اظهار داشتند که نگرش مهم است زیرا معلمان، مربیان و توجه جامعه نگرش های روزانه را به عنوان شکلی از ارزیابی برای خود و برای ارزیابی نقاط قوت مردم دیگر در نظر می گیرد. ایجاد نگرش معلم کار آموز نسبت به PE در سطح دانشگاهی محتاطانه است. این معلمان کار آموز می توانند نگرش خود را نسبت به PE به کودکانی که پس از فارغ التحصیلی از کالج تحت صلاحیت این کار هستند انتقال دهند.

جدول 7 وضعیت امکانات موجود برای تربیت بدنی

پاسخ	تعداد	درصد
بسیار خوب	0	٪0
خوب	10	٪15
ضعیف	41	٪60
بسیار ضعیف	17	٪25
مجموع	68	٪100

از جدول 8، اکثریت 58 (٪85) از پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که وضعیت امکانات موجود برای تربیت بدنی ضعیف است. در یک مطالعه در مورد وضعیت تربیت بدنی در سراسر جهان (Hardman و Marshall،

2006) مشاهده کردند که کیفیت امکانات تربیت بدنی در بسیاری از کشورها کمتر از متوسط و به تعداد محدود بود. این امر به ویژه در کشورهای توسعه نیافته از لحاظ اقتصادی وجود داشت. این نشان می دهد که امکانات تربیت بدنی نیاز به بهبود دارند. این بهبود را می توان با افزایش تخصیص بودجه مدرسه در مورد تربیت بدنی انجام داد.

جدول 8 امکانات تربیت بدنی در دسترس منسوخ شده اند

درصد	تعداد	پاسخ
12%	8	قویاً موافق
76%	52	موافق
0%	0	نامشخص
12%	8	نا موافق
0%	0	قویاً نا موافق
100%	68	مجموع

از جدول 8، اکثریت 52 (76%) از پاسخ دهندگان دانشجویی توافق کردند که امکانات تربیت بدنی در دسترس قدیمی هستند. این مورد مطابق با (Hardman و Marshall, 2006) است که نشان دادند که کیفیت امکانات در تمام آمریکای مرکزی و لاتین و 67 درصد از کشورهای آفریقایی در مرتبه متوسط / ناکافی قرار دارند. در اروپا، یک تمایز جغرافیایی سیاسی قابل توجهی در کیفیت و کمیت امکانات و تجهیزات وجود دارد. همچنین یک مشکل از سطوح پایین تعمیر و نگهداری سایت های تربیت بدنی موجود در 83 درصد از کشورهای آفریقایی وجود دارد.

جدول 9 تعداد جایگزینی تجهیزات تربیت بدنی در مدرسه

درصد	تعداد	پاسخ
10%	7	نسبتاً غالب
10%	7	غالباً
56%	38	به ندرت
24%	16	به سختی
100%	68	مجموع

از جدول 9، اکثریت 54 (80٪) از پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که امکانات تربیت بدنی به ندرت در مدارس آنها جایگزین می شوند. 14 (20٪) از پاسخ دهندگان نشان دادند که تعداد جایگزینی امکانات تربیت بدنی غالب است. این یافته ها توسط Hildrebrand و Johnson (2001) منعکس شده است که نشان دادند که زمانی که دانش آموزان، یک کلاس PE را بر می دارند و در فعالیت شایسته هستند، احتمال بیشتری از ادامه مشارکت آنها در این فعالیت در طول زندگی وجود دارد. به طور مشابه، Koca، Asci و Demirham (2005) معتقدند که به دلیل میل به موفق بودن و یا صرف وقت بدون فشار موفقیت تحصیلی در درس PE، دانش آموزان نگرش های مثبتی نسبت به تربیت بدنی دارند. این مورد برای معلم-کار آموزان که ممکن است دارای دوره های گواهی خود در آموزش رسمی باشند، مهم می باشد. این نشان می دهد که دانش آموزان فاقد مدیریت مورد نیاز امکانات تربیت بدنی هستند.

نگرش معلمان و دانش آموزان نسبت به برنامه درسی تربیت بدنی

هدف چهارم برای ایجاد نگرش معلمان و دانش آموزان نسبت به برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس متوسطه دولتی دنبال شد. این مطالعه، نگرش معلمان تربیت بدنی نسبت به درس، ارائه زمان بیشتر با وزارت آموزش و پرورش برای تربیت بدنی، حد حمایت معلمان تربیت بدنی از این درس، اهمیت داشتن یک نگرش مثبت نسبت به تربیت بدنی و عوامل مؤثر بر نگرش نسبت به تربیت بدنی را بررسی نمود.

جدول 10 معلمان تربیت بدنی یک نگرش مثبت نسبت به درس

درصد	تعداد	پاسخ
9٪	6	بله
76٪	52	خیر
15٪	10	ممتنع
100٪	68	مجموع

از جدول 10، اکثریت 52 (76٪) از پاسخ دهندگان دانش آموز نشان داد که نگرش معلمان تربیت بدنی، یک نگرش منفی نسبت به درس تربیت بدنی است. 10 (15٪) نفر هیچ ایده ای نداشتند در حالی که 6 (9٪) نفر توافق کردند که نگرش معلمان تربیت بدنی، یک نگرش مثبت نسبت به این درس است. نگرش مثبت به دانش آموزان برای شرکت در فعالیت های فیزیکی انگیزه می دهد که نه تنها به رشد آنها از نظر فیزیکی بلکه از لحاظ عاطفی، اجتماعی، حرکتی-روانی کمک می کند در حالی که از سوی دیگر، نگرش منفی مانع چنین رشدی می شود (Shamshoum, 2003). این نشان می دهد که معلمان به انگیزه و آگاهی از اهمیت برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس نیاز دارند.

جدول 11 نگرش مثبت به منظور لذت بردن از تربیت بدنی مهم است

درصد	تعداد	پاسخ
60٪	41	قویاً موافق
18٪	12	موافق
0٪	0	نامشخص
9٪	6	نا موافق
13٪	9	قویاً نا موافق
100٪	68	مجموع

از جدول 11، اکثریت 53 (78٪) از پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که داشتن یک نگرش مثبت نسبت به تربیت بدنی به منظور لذت بردن از آن مهم است. نگرش مثبت نسبت به تربیت بدنی و امکانات فیزیکی برای ترویج تربیت بدنی در مدارس مورد نیاز. بنابراین، مدارس در تمام سطوح باید نگرش مثبت نسبت به ورزش را با فراهم آوردن فرصت برای یادگیری مهارت های فیزیکی و انجام فعالیت های فیزیکی توسعه و تقویت نمایند. نگرش نسبت به تربیت بدنی عمدتاً توسط محتوای برنامه درسی، جو کلاس، رفتار معلم و درک از خود (Krouscas, 2009) تعیین می شود. این نشان می دهد که معلمان در جهت پیاده سازی برنامه ی درسی خود در مدارس، نیاز به یک نگرش مثبت نسبت به تربیت بدنی دارند.

جدول 12 عوامل موثر بر نگرش نسبت به تربیت بدنی

درصد	تعداد	عامل تعیین کننده
42 (66%)	26 (34%)	محتوای برنامه درسی
21 (14%)	47 (76%)	جو کلاسی
31 (44%)	38 (58%)	رفتار معلم
47 (76%)	21 (24%)	طرز لباس پوشیدن
41 (64%)	27 (36%)	خودادراکی

از جدول 12، اکثریت 42 (66٪) از پاسخ دهندگان دانشجویی نشان داد که محتوای برنامه درسی تربیت بدنی در نگرش نسبت به تربیت بدنی تعیین کننده. 42 (66٪) فنر با این بیانیه مخالفت کردند. اکثریت 47 (76٪) توافق کردند که جو کلاس نگرش نسبت به تربیت بدنی را تعیین می کند. اکثریت 38 (58٪) از دانش آموزان توافق کردند که رفتار معلمان در نگرش نسبت به تربیت بدنی تعیین کننده است. اکثریت 47 (76٪) از دانش آموزان مخالف بودند که لباس پوشیدن و درک از خود در نگرش نسبت به تربیت بدنی تعیین کننده است. (Russel, 2002) نشان داد که مشارکت در فعالیت های فیزیکی به بنیه جسمی و ترویج تفکر روشن ذهنی و این عبارت رایج که عقل سالم در بدن سالم است، کمک می کند.

نتایج

می توان نتیجه گرفت که زمان ارائه شده برای تربیت بدنی کافی نیست. برنامه درسی تربیت بدنی به عنوان مقوله ای مهم تر از برنامه درسی مدرسه توسط دانش آموزان اتخاذ می شود. معلمان ترجیح می دهند زمان بیشتری را در تربیت بدنی نسبت به برنامه درسی مدرسه صرف نمایند. می توان نتیجه گرفت که تربیت بدنی به اندازه کافی دارای کارمند نیست. این مورد بر پیاده سازی برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس متوسطه تاثیر می گذارد. مدار، معلمان زن و مرد در بخش تربیت بدنی ندارند.

هیچ امکاناتی در مدرسه برای تربیت بدنی وجود ندارد. وضعیت امکانات موجود ضعیف است. امکانات تربیت بدنی در دسترس نیز منسوخ شده است. مدیریت مدرسه به ندرت امکانات تربیت بدنی را جایگزین می کند. می توان نتیجه گرفت که نگرش اکثر معلمان تربیت بدنی نسبت به درس تربیت بدنی منفی است.

پیشنهادات

مدیر باید در مورد اهمیت برنامه درسی تربیت بدنی برای دانش آموزان حساس باشد تا نقش و مشارکت آنها در پیاده سازی برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس متوسطه را درک نماید. هر مدرسه موظف به داشتن پرسنل تربیت بدنی آموزش دیده برای پیاده سازی برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس متوسطه است. این مدیران باید در مورد نیاز به خدمات، شامل امکانات تربیت بدنی در بودجه مدرسه مشاوره بگیرند. این کار باعث می شود که تربیت بدنی لذت بخش و تدریس آن آسان شود.

خلاصه ای از یافته ها

یافته ها در مورد پوشش برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس متوسطه دولتی در منطقه GITHUNGURI نشان داد که اکثریت پاسخ دهندگان دانشجویی نشان دادند که آنها تربیت بدنی را یک بار در هفته برگزار می نمایند. اکثریت پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که زمان ارائه شده برای تربیت بدنی کافی نیست. اکثریت پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که تعداد معلمان در تربیت بدنی بین 1 - 3 معلم است. این مورد بر پیاده سازی برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس متوسطه تاثیر می گذارد. اکثریت پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که مدارس، معلمان زن و مرد در بخش تربیت بدنی ندارند. یافته ها در مورد وضعیت امکانات برای پیاده سازی برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس متوسطه دولتی نشان داد که اکثریت پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که هیچ امکاناتی در مدرسه برای تربیت بدنی وجود ندارد.

یافته ها در مطالعه نگرش معلمان و دانش آموزان نسبت به برنامه درسی تربیت بدنی در دبیرستان دولتی نشان داد که اکثریت پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که وزارت آموزش و پرورش باید زمان بیشتری را به تربیت بدنی اضافه کند. اکثریت پاسخ دهندگان دانش آموز نشان دادند که نگرش معلمان تربیت بدنی نسبت به درس تربیت بدنی منفی است. این نشان می دهد که معلمان به انگیزه و آگاهی از اهمیت برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس نیاز دارند. اکثریت پاسخ دهندگان دانشجویی نشان دادند که حد حمایت معلمان تربیت بدنی از این درس کم است.

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

لیست مقالات ترجمه شده ✓

لیست مقالات ترجمه شده رایگان ✓

لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI ✓

سایت ترجمه فا ؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی